

PÄHKINÄN KIRJE

Moi FHille-kaveri!

Kerronpa sinulle mitä tein tässä yhtenä päivänä. Löysin kaksi mahtavaa juttua! Näin siinä kävi: menin ulos etsimään jotain erityisen herkullista syötävää. Hyppelin oksalta toiselle tarkkana kuin porkkana. Yhtäkkiä huomasin männyn oksalta roikkuvan jotain, ja alhaalla maassa oli jotain pyöreää ja pehmoista. Oi miten kiinnostuinkaan! Mikähän se on, mietin. Katselin ympärilläni, ja kun olin varma, että reitti on turvallinen, kapusin alas tutkiskelemaan löytöäni lähempää.

Männyn oksalta roikkui vähän niin kuin kaksi lyhyttä putkea narussa. Putkien aukot olivat yhdestä päästä pienet ja toisesta suuret. Kun katsoin pikkuisista aukoista, edessäni olevat kivet olivat yhtäkkiä jättikokoisia, mutta kun käänsin putket ja kurkistin toisesta päästä, kivet olivatkin pikkuruusia ja näyttivät olevan todella kaukana. Se pyöreä pehmoinen juttu taas oli tosi pehmeä, ja siinä oli tähtikuvio. Mitähän tämä kaikki oikein oli?

Onneksi kaverini Pörre Pöllö lensi juuri silloin ohi ja halusi tietää mitä oikein tutkailin. Esittelin hänelle löytöjäni ja Pörre asetteli siipensä kärjet vastakkain. Silloin tiedän hänen mieltävän. Hetken päästä Pörre huudahti ”huhuu” ja selitti että olen tietenkin löytänyt kiikarin ja pipon! Ne kaksi putkea ovat kiikari, on tarkoitus kurkkia niistä pienistä aukoista, että näkee paremmin kauas, kertoi Pörre. Esimerkiksi tuo kuusi tuolla kukkulan päällä, katsopas onko sen latvassa käpyjä, Pörre kehotti ja teinkin sen heti. Siellähän oli tosi mehukkaan näköisiä käpyjä. Mahtavaa, mietin. Tämähän on mieletön kiikari, melkeinpä taikakiikari!

Entä se pipo? Tulimme Pörre Pöllön kanssa siihen tulokseen, että sen täytyy olla mielikuvitus-pipo, koska se oli niin ihanan pehmeä ja siinä oli aivan mahtavia tähtiä. Pörre veti pipon päähänsä ja se upposi niin

syväälle, että vain nokka näkyi. Minä vähän hihittelin, koska se näytti niin hassulta. Yhtäkkiä Pörre kertoi jännittävästä matkasta Mielikuvitusmaahan, jossa kaikki on mahdollista. Istuimme vastakkain ja Pörre kertoi kahdesta kaverista, jotka lensivät tammenlehdellä maahan kauas sateenkaaren tuolle puolen. Sitten hän otti pipon päästään ja yritti vetää sen minun päähäni, mutta upposin siihen ihan kokonaan, vain häntä ja tassut jäivät näkyviin. Ja tiedätkö, ennen kuin arvasinkaan, päässäni ihan pulppusi satuja! Minäpä siis jatkoin satua matkasta Mielikuvitusmaahan. Niin me istuimme, myöhään iltaan, pipo vuorotellen päässä ja kerroimme ja mielikuvitus-matkailimme yhdessä. Välillä kiikaroimme kauas horisonttiin.

Kuten ehkä arvaat, seuraavat kolme viikkoa ovat keksimistä ja mielikuvitusmatkailua täynnä – yhdessä. Ehkä sinulla on joitain taikaesineitä, joita voisit käyttää? Hupsista, minulla onkin jo kiire, koska Pörren kanssa olemme kutsuneet kavereitamme mahtavaan taikatarinatuokioon!

Kysymyksiä tekstiin liittyen:

- ▶ Oletko sinä joskus ollut tarkkana kuin porkkana? Kerro, mitä silloin tapahtui?
- ▶ Pörre Pöllö tarkasteli Pähkinän löytöä. Mitä sinä tapaavat tarkastella?
- ▶ Kenen luulet jättäneen tai pudottaneen kiikarin ja pipon sinne metsään?